

Pytania prejudycjalne

- I. Czy art. 63 TFUE (dawny art. 56 traktatu WE) sprzeciwia się krajowemu przepisowi podatkowemu, takiemu jak będący przedmiotem postępowania głównego, który wymaga od spółki mającej siedzibę za granicą, która otrzymuje dywidendy z tytułu posiadanych udziałów i nie osiąga minimalnego udziału określonego w art. 3 ust. 1 lit. a) dyrektywy 90/435/EWG⁽¹⁾ (w wersji zmienionej dyrektywą 2003/123⁽²⁾), aby w celu uzyskania zwrotu podatku od zysków kapitałowych spółka ta przedstawiła dowód w postaci zaświadczenia wydanego przez zagraniczny organ administracji podatkowej, potwierdzającego, że podatek od zysków kapitałowych nie może zostać zaliczony ani u niej ani u jej bezpośrednich lub pośrednich udziałowców, ani nie może zostać odliczony jako koszty operacyjne czy jako koszty uzyskania przychodów oraz potwierdzającego, w jakim zakresie faktycznie nie dokonano zaliczenia, odliczenia lub przeniesienia [na kolejne okresy], jeżeli nie wymaga się takiego dowodu dla celów zwrotu podatku od zysków kapitałowych od spółki mającej siedzibę w kraju w przypadku takiej samej wysokości udziału?
- II. W przypadku gdyby odpowiedź na pytanie pierwsze była przecząca:

Czy zasada proporcjonalności i zasada *effet utile* stoją na przeszkodzie wymogowi przedstawienia zaświadczenia, o którym mowa w pytaniu pierwszym powyżej, jeżeli przedstawienie tego zaświadczenia przez mający siedzibę za granicą podmiot pobierający dywidendy z tzw. udziałów w wolnym obrocie jest faktycznie niemożliwe?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (90/435/EWG) (Dz.U. 1990, L 225, s. 6).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2003/123/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. zmieniająca dyrektywę 90/435/EWG w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (Dz.U. 2004, L 7, s. 41).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunia) w dniu 5 listopada 2020 r. – SC Cridar Cons SRL / Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

(Sprawa C-582/20)

(2021/C 53/23)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Înalta Curte de Casație și Justiție

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC Cridar Cons SRL

Strona przeciwna: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ oraz art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów krajowych, które umożliwiają organom podatkowym – po wydaniu przez nie decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego, w której odmówiono przyznania prawa do odliczenia VAT naliczonego – zawieszenie rozpatrywania zażalenia w oczekiwaniu na zakończenie postępowania karnego mogącego dostarczyć innych obiektywnych wskazówek co do udziału podatnika w oszustwie podatkowym?

- 2) Czy odpowiedź Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej na poprzednie pytanie byłaby inna, jeżeli w okresie zawieszenia rozpatrywania zażalenia podatnik mógłby skorzystać ze środków tymczasowych prowadzących do zawieszenia skutków odmowy prawa do odliczenia VAT?

(¹) Dz.U. 2006 L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Valladolid (Hiszpania) w dniu 5 listopada 2020 r. – BFF Finance Iberia S.A.U. / Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

(Sprawa C-585/20)

(2021/C 53/24)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Valladolid

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BFF Finance Iberia S.A.U.

Strona przeciwna: Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

Pytania prejudycjalne

Mając na uwadze przepisy art. 4 ust. 1, art. 6 i 7 ust. 2 i 3 dyrektywy 2011/7/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (¹):

- 1) Czy art. 6 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że w każdym przypadku kwotę 40 EUR nalicza się za każdą fakturę pod warunkiem, że wierzyciel wyszczególnił faktury w swoim roszczeniu na drodze administracyjnej i sądowej, czy też kwotę 40 EUR należy liczyć od każdej poszczególniej faktury w każdym przypadku, nawet jeśli przedstawiono roszczenia w łącznej i ogólnej [kwocie]?
- 2) Jak należy interpretować art. 198 ust. 4 ustawy 9/2017 ustanawiający 60-dniowy termin płatności w każdym przypadku i dla wszystkich umów, przewidując początkowy termin 30 dni na zatwierdzenie i dodatkowe 30 dni na dokonanie płatności [OR 12] w przypadku, gdy art. [motyw] 23 dyrektywy stanowi, co następuje:

„Długie terminy płatności i opóźnienia w płatnościach ze strony organów publicznych za towary i usługi prowadzą do nieuzasadnionych kosztów dla przedsiębiorstw. W związku z powyższym należy wprowadzić szczegółowe przepisy dotyczące transakcji handlowych związanych z dostawą towarów lub świadczeniem usług przez przedsiębiorstwa dla organów publicznych, które powinny przewidywać w szczególności terminy płatności nieprzekraczające co do zasady 30 dni kalendarzowych, chyba że umowa wyraźnie stanowi inaczej, i pod warunkiem że jest to obiektywnie uzasadnione szczególnym charakterem lub szczególnymi elementami umowy, ale w żadnym razie nieprzekraczające 60 dni kalendarzowych”[?]